

Mindretallet foreslæaet, at 292 Rd. 73½ skulde udgaae, fordi det er begrundet i en forhøiet Priis paa et Brændedeputat, og det er skeet i Henhold til, hvad der tidligere er bemærket. — Under den 39te Post er der af Statsrevisionen indstillet, at „den flete Udsættelse af paatænkte Arbejder passerer.“ Dette Punkt angaaer Sorø Mademies Forstveesen, og Spørgsmaalet er om, hvorvidt man var berettiget til ikke at lade nogle paatænkte Arbejder komme til Udførelse. Udvalget har opfattet Forholdet paa den Maade, at den Calculé, der gjøres, naturligviis er i Henhold til, at visse Arbejder skulde foretages, men at der dog ikke her kan være Tale om nogen Forpligtelse, eller om at Rigsdagen skulde kunne gaae ind paa en Billigelse eller Ifke-Billigelse af, at Arbejderne ikke ere komne til Udførelse. — Under den 43de Afstemningspost er der kun gjort den Bemærkning, at fornøden Oplysning findes i Bilag B, og at Statsrevisionen ikke har fundet Anledning til Indstilling, og derved har Udvalget Intet at bemærke. — Anledningen til den 46de Post har jeg alt berørt. Der er her Spørgsmaal om et Beløb af 488 Rd. 38 skilling til en ny Pension, uagtet det paa Contoen bevilgede Beløb ikke er opbrugt. — Hvad angaaer den 47de Post, da er der kun en Omredaction af de af Statsrevisionen brugte Udtryk, som man her foreslæaer. Statsrevisionen har indstillet, at det passerer, at Udgiften af 150 Rd. er opført paa denne Conto, og har Udvalget fundet, at det Udtryk: „denne Conto“ ikke er tydeligt nok, men har formeent, at de to Conti bør angives, saavel den, hvortil Udgiften hører, som den anden, hvorpaa den er opført, og jeg antager ikke, at derom kan være nogen Meningsforskjel. — Ved § 34 er indstillet . . .

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at § 34 endnu ikke er sat under Forhandling.

Madvig: Jeg skal tillade mig paa Mindretallets Vegne — hvilket Mindretal bestaaer af den 3die Landsþingsmand for 10de Kredts (M. P. Bruun) og mig — at sige et Par Ord angaaende Indstillingen ved Antegning 10. og Antegning 16. Det Spørgsmaal,

der her foreligger, er, troer jeg, ingenlunde af nogen særdeles stor Vigtighed, hvad der ogsaa, som jeg syntes, blev angivet af den ærede Ordfører. Jeg troer, at det er et reent Formspørgsmaal, men jeg troer tillige, at den rigtige Form er den, som Mindretallet har valgt. Spørgsmaalet er nemlig det: Naar der i en Finantslov er opført en calculeret Sum til en Udgift, der afholdes ifølge lovbestemte Regler, og disse lovbestemte Regler medføre i Virkeligheden en Overskridelse af Calculen, behøves der da nogen efterfølgende Billigelse, eller ligger ikke Bemyndigelsen til Udgiften og Bevillingen i selve de lovbestemte Regler? Jeg skal bede erindret, at Thinget i Forgaars er gaaet ind paa den Anstuelse, at naar der i Finantsloven til en vis Gjenstand er opført et calculeret Beløb, men denne Gjenstand i Virkeligheden er bleven dyrere, saa behøves der alligevel ingen Indstilling, saafremt det meerudgivne Beløb ikke beroer paa nogen administrativt fri Bestemmelse, men har været afhængig af en fast normeret Capitelstaxt. Ifstedetfor Capitelstaxten træder i dette Tilfælde de bestaaende Lovregler, og det forekommer mig altsaa, at her er den fuldstændigste Analogi tilfælde. Naar Overskridelsen af en calculeret Sum slet ikke har været frivillig eller har beroet paa, at der har fundet en meer eller mindre rigtig Bestyrelse Sted, men beroer paa en udenfra givet og objectiv Bestemmelse, saa behøves der ingen Bevilling, det synes mig er vedtaget. Det er sagt, at Finantsloven krævede en udtrykkelig Bevilling af alle Udgifter. Ja, det gjør den, men det er just ved en Bøttering anerkjendt, at denne udtrykkelige Bevilling og Hjemmel i Bevillingen er tilstede, naar Bevillingen er skeet calculatorisk, selv om dens virkelige Udgift har været større, naar blot den virkelige Udgift var en Følge af faste Regler. Det er nu Tilfældet i dette Forhold. Der opføres i Finantsloven en Bevilling til at afholde de Pensioner, der ville falde i Aarets Løb; man kan ikke vide, hvormange Pensioner der falde bort eller komme til; Summen der opføres, er altsaa calculatorisk, men her er ikke Tale om en større eller mindre Forsigtighed og Klogskab i Bestyrelsen. Hvad der virkelig skal udgives er afhængigt af Pensionslovens